GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 5.

W Niedzielę Dnia 17. Stycznia 1802

Z Wiednia d. 9. Stycznia.

D. 6 t. m. w kościele zamkowem odprawione było nabożeństwo orderu złotego runa, na którym J. C. K. M. z Arcy Xciem Antonim i kawalerami tego orderu był obecny.

D. 5 po południu o godzinie w pół do piątey umarła tu na reumatyczną chorobę, córka W. Xięcia Toskańskiego, Arcy Xiężna Karolina Ferdynanda, w 9 roku wieku swego; zgon iey napełnił żalem Nayiaśnieyszych rodziców i cały dwór. Ciało iey zostało d. 7 o godzinie 5 w wieczór z zwykłemi uroczystościami w grobie cesarskim u kapucynów złożone.

J. C. K. M. raczył wakuiący regiment Lasego feldmarszałkowi Xciu Koburg udzielić, dodaiąc, iż przez to spodziewa się dadź mu dowód swey nayłaskawszey przychylności, równie iak uczcić pamięć feldmarszałka Lasy powierzaiąc iego pieczy ten regiment. Daley dał J. C. K. M. Xięciu Ferdynandowi, następcy Würtemberga, regiment Kavanaghiego, drugie zaś szefowstwo tegoż regimentu F. M. L. Karayczay; regiment Wenkheyma feldmarszałkowi Xciu Modeny, drugie zaś szefowstwo jene. major. hrabi Bussy; regiment Kheula margrabi Anspach; regiment Clairfaita jene. artyleryi Xięciu Czartoryskiemu, regiment Terzego Arcy Xciu Rudolfowi, drugie zaś szefowstwo F. M. L. Lusignan; regiment Xięcia Oranii F. M. L. Riese; regiment Callenberga F. M. L. hrabi Morzin; regiment Mezaros F. M. L. Stipsics; 61 regiment piechoty F. M. L. hrabi St. Julien; 62 F. M. L. Jellachich; drugie szefowstwo regimentu kieryserów noszącego imię J. C. K. Mci F. M. L. Cieschwitz, a drugie szefowstwo regimentu W. Xcia Toskańskiego F. M. L. Lattermann, tudzież jener. maj. Manfredyni podwyższył na feldmarszałka leitnanta, a będących w odstawie F. MM. LL. Argenteau i Davidovich znowu do służby przywrócił.

Jenerała artyleryi i szefa akademii wiedeńskich kadetów hrabiego Kinski raczył J. C. K. M. w nadgrodę iego 43 letnich woyskowych zasług, iako też za wystawienie kraiowi wielu użytecznych woyskowych uczniów, taynym konsyliarzem z uwolnieniem od taxy nayłaskawiey mianować.

J. C. K. M. raczył Würzburskiego na-

dwornego radzcę i professora anatomii przy szpitalu w Jullier, Kaspra Karola Siebold, przez wzgląd na iego lekarską zdatność, a szczególniey za iego gorliwe chodzenie około chorych i okazaną względem nich nieinteressowną ludzkość w czasie ostatniey woyny, do godności szlachectwa S. państwa rzymskiego z całem iego potomstwem nayłaskawiey wynieść.

Z Berna d. 23. Grudnia.

Na dniu 20 senat odprawił posiedzenie nadzwyczayne pod prezydencyą ob. Frisching drugiego landmana. Dziennik urzędowy donosi o tym posiedzeniu w następuiącey osnowie:

" Drugi landman udziela senatowi listu, który dzisieyszego poranku odebrał od pierwszego landmana z Paryża. List ten pisany był d. 15 Grudnia o godzinie 5 popołudniu, iego treść iest następuiąca: " Że iuż dwie konferencye odprawił z obywatelem Talleyrand, który go prezentował na dniu 15 pierwszemu konsulowi; i od niego uprzeymie był przyięty. Że skutek tych konferencyy przechodzi iego nadzieie; że wszelkie iest podobieństwo, iż rząd będzie uznanym, że całość ziemi helweckiey zachowana będzie, i że kraie, które iuż są teraz, na nowo do niey przyłączone zostaną. Że nayuciążliwsze warunki przymierza 1798 roku będą uchylone. Że ogulna konstytucya będzie poprawiona, i że każdy kanton mieć będzie wolność nadadź sobie konstytucyą stosowną do swoich potrzeb; że roztrząśnienie i ostateczne załatwienie tych różnych punktów nastąpi wkrótce pomiędzy obywatelem Talleyrand i pierwszym landmanem. „ — Senat dziękuie obywatelowi landmanowi drugiemu za ten pośpiech, z którym starał się uwiadomić go o tych przyiemnych wiadomościach i zleca mu aby pierwszemu landmanowi oświadczył iego wdzięczność, tudzież zupełne potwierdzenie tego wszystkiego cokolwiek ón uczyni. Posiedzenie ukończone zostało.

Z Madrytu d. 8. Grudnia.

Ogłoszono tu teraz:

Traktat między Rzeplitą francuzką i Królem Jmć Katolickim zawarty w Madrycie 1801.

Gdy pierwszy konsul Rzepltey francuzkiey i J. K. Katolicka Mość postanowili dokładnie oznaczyć kraie, któreby zupełnie wynadgradzały za xięstwo Parmy synowi tegoż Xcia, mianowali za tem: Pierwszy Konsul ob. Lucyana Bonaparte, ambassadora Rzeplitey francuzkiey w Madrycie, a J. K. Mość Katolicka Xcia Pokoiu, którzy zgodzili się na następuiące artykuły:

Art. I. Xżę panuiący Parmeński zrzeka się imieniem swoim i następców na zawsze xięstwa Parmy, i wszelkich do niego przyległości na rzecz francuzkiey Rzepltey, a Król Jmć Katolicki to zrzeczenie się gwarantuie. W. Xtwo Toskanii, którego podobnież zrzekł się W. Xiążę Ferdynand, a Cesarz Rzymski to zrzeczenie się gwarantował, ma bydź oddane synowi Xcia Parmy na wynadgrodzenie za iego kraie, których się zrzeka Infant iego oyciec, a to na mocy traktatu wprzód zawartego między Rzeplitą francuzką i Królem Jmć Katolickim.

Art. II. Xżę Parmeński uda się do Florencyi, iako zwierzchnik wszystkich posiadłości, przedtem do W. Xięcia należących, gdzie z rąk magistratur odbierze klucze twierdz i przysięgę od poddanych, która iemu, iako panuiącemu należy się. Pierwszy konsul użyie woysk francuzkich, ażeby ten akt iak nayspokoyniey się odbył.

Art. III. Xżę Parmy uznany będzie Królem Etruryi ze wszystkiemi honorami tey

godności przynależytemi. Pierwszy konsul uznawszy go w tey godności, będzie się starał, ażeby i od innych mocarstw był za takiego uznany, do czego ieszcze przed obięciem kraiów przyzwoite kroki przedsięwzięte zostaną.

Art. IV. Część wyspy Elby do Toskanii należąca zostanie przy Rzepltey francuzkiey, za co pierwszy konsul daie Królowi Etrury kray Piombino, odstąpiony Francyi przez Króla neapolitańskiego.

Art. V. Gdy ten traktat wypływa z dawnieyszego, którym Król Jmć Katolicki odstępuie dla narodu francuzkiego Luizyany, zatem obie strony obowięzuią się artykuły rzeczonego traktatu do skutku przywieśdź, iako i praw, aż do zagodzenia poróżnień używać, które tam są wymienione.

Art. VI. Gdy nowy dom obeymniący teraz Toskanią iest częścią familii hiszpańskiey, zatem kraie te maią bydź uważane za własność hiszpańską, gdyby dziś panuiący Król lub który z iego następców nie miał potomka płci męzkiey, tedy w takim przypadku, którykolwiek z synów familii hiszpańskiey wstąpi na tron toskański.

Art. VII. Pierwszy konsul Rzepltey francuzkiey i J. K. M. Katolicki zgadzaią się, ażeby Xciu Parmeńskiemu za odstąpienie kraiów toskańskich na rzecz swoiego syna, dane było przyzwoite wynadgrodzenie w posiadłościach lub dochodach.

Art. VIII. Ninieyszy traktat ma bydź we 3 tygodniach ratyfikowany i wymieniony.

Działo się w Madrycie d. 21 Marca 1801.

Podpisano

Lucyan Bonaparte. *Xżę Pokoiu.*

Z Paryża d. 25. *Grudnia.*

Dnia onegdayszego minister Talleyrand do Lionu wyiechał; iutro wyiedzie tamże minister Chaptal, a 28 t. m. pierwszy konsul za niemi się uda. — Pierwszy konsul żądał od ministra skarbowego Barbé Marbois 4 milionów na koszta podroży do Lionu, i zapomożenie rękodzieł liońskich. Minister wystawił mu niemożność dostarczenia nawet połowy tey summy bez ukrzywdzenia reszty służby. Pierwszy konsul natychmiast zakończył rozmowę. Barbé Marbois powróciwszy do domu napisał list do pierszego konsula, w którym mu wszystkie powody swoiego oporu wyraził, dodaiąc nareszcie, że ieźliby się konsulowi ta otwartość nie podobała tedy o dymissyą prosi. Pierwszy konsul odpisał z podziękowaniem za tę otwartość, i dane obiaśnienia, dodał oraz że nietylko wcale nie uraża się o to, ale owszem prosi, ażeby swoy urząd chciał daley sprawować.

Listy z Lionu pod d. 22 Grudnia donoszą, że pierwszy konsul tam iuż był spodziewany. Z rozkazu prefekta rozstawiono na gościencu paryzkim aż do Taware, i Villefranche w pewney odległości gwardye konne dla prędkiego doniesienia o przyieździe konsula. Na ten czas 3 armatne wystrzały miały zwołać wszystkie władze do pałacu rządowego, skąd one naprzeciw konsula wyyść miały. Na kamiennym moście prowadzonym do pałacu rządowego wystawiono bramę tryumfalną, która w dzień przybycia pierwszego konsula wraz, ze wszystkiemi domami miasta oświeconą bydź miała. Pałac rządowy wyporządzono i pięknie przyozdobiono. D. 22 Grudnia iuż 425 deputowanych cisalpińskich znaydowało się w Lionie i 20 prefektów.

Konsulowie 4tma wyrokami mianowali radzców stanu, obywatela Bigot Préameneau do wydziału prawodawstwa, byłszego ministra marynarki Forfait, i admirała Bruix do

wydziału marynarki, a jenerała Dessoles do wydziału woiennego.

Ob. Chateau Giron bywszy sekretarz legacyi w Berlinie został mianowany pierwszym sekretarzem legacyi w Petersburgu, a ob. Maxymilian Rayneval drugim. Ob. Marandet bywszy sekretarz legacyi w Szwaycaryi, został w tymże urzędzie przy legacyi w Monachium, dokąd ob. Laforet iest mianowany posłem.

W nocy z d. 22 na 23 wybuchnął tu pożar na ulicy Provence w składzie braci Adamów, gdzie się oley, wodka, wełna, bawełna, tabaką i t. d. znaydowały. Rachuią szkody do 300,000 franków, która przynaymniey z tey miary nie iest tak znaczna, że pomieniony skład do wielu bogatych kupieckich domów należał.

Kardynał Erskine który tu z Anglii przybył, mieszka w domu gościennym de Rome, i w krotkim czasie puści się w dalszą drogę do Rzymu.

Radzca stanu Regnier wniosł imieniem rządu w ciele prawodawczem, ażeby ustanowić na lat 5 karę piętnowania przeciwko fałszownikóm aktów, wexlów i monet, tudzież przeciw robiącym fałszywe stęple na towary i inne przedmioty handlu. Rząd spodziewa się, że po 5 latach towarzystwo z tey zbrodni oczyszczone zostanie. Naradzenie, w tey mierze na dzień 8 Stycznia odłożono.

Ob. Dedem przybył tu z Sztutgardu, i w krótce do Florencyi w charakterzę ambassadora wyiedzie.

Ob. Mathieu Faviere został mianowany od rządu do obrachowania wszelkich należytości przez armią francuzką w wyższych Niemczech, i w Szwaycaryi zaciągnionych.

Dzisieyszy Monitor zawiera w sobie biograficzne wiadomości jenerałów Jourdana, Lamartiliere i Berruyere, których pierwszy konsul podał za kandydatów do senatu. Jenerał Jourdan rozpoczął swóy woyskowy zawod w Kwietniu w roku 1778 i zostawał w służbie aż do roku 1784. Rewolucya zadecydowała los iego. W roku 1791 został szefem 2giey brygady w wyższey Vienne, d. 27 Maia 1793 jenerałem brygady, a d. 30 Czerwca tegoż roku jenerałem dywizyi. Jest on winien swóią promocyą iedynie dobremu sprawowaniu się, i swoiemu męztwu. W rozprawie pod Hondschoten utracił konia i został w piersi raniony. Twierdza Maubeuge miała tylko żywności na 3 dni, i blisko przez 80,000 woyska pod Xcięm Koburgiem będącego opasaną została. Jourdan, uderza na nieprzyiaciela i po 48 godzinney bitwie przymusza do odstąpienia. W dalszym czasie Jourdan zbił tylną straż jenerała Baulieu, rozpędził korpus emigrantów, wziął Bruxellę, Leodyum i Kolonią, potem dowodził w Szwabii i t. d. Jenerał Lamartiliere urodził się roku 1732, roku 1757 wszedł do służby woyskowey w randze kapitana artylleryi, odprawił siedmioletnią woynę, służył potem na gwadalupie, i wydał szacowne pisma o sztuce lania armat i umieiętnościach artylerycznych. Jeszcze na czas dosyc długi przed rewolucyą Lamartillere był uważany za iednego z nayprzezornieyszych i naylepszych officyerów w korpusie artylleryi, który Fryderyk wielki, miał za naylepszy w Europie. Przy wybuchnieniu rewolucyi Lamartiliere był półkownikiem w artyleryi. Odbył wszystkie kampanie ostatniey woyny, dowodził armią wschodnich Pireneow, zdobył Perpignan, bronił nayuporczywiey twierdzy Bellegarde, i tam raniony został od tey samey kuli, która jenerałowi Dugommier życie wydarła, potem znaydował się przy armii w Niemczech, a nako-

nec w Genui. Dopoki tylko woyna trwała, Lamartiliere mimo podeszłego wieku znaydował się prawie zawsze przy armii. Jenerał Berruyer zaczął swóy zawod woyskowy przy piefzym regimencie d'Aumont w roku 1753, znaydował się w woynie siedmioletniey, gdzie 11 ran odniosł, po rozprawie pod Soest został oficyerem, służył potem na Korsyce. W roku 1792 dowodził zgromadzonem woyskiem przy Paryżu, iako jenerał leytnant, a potem armią wewnętrzną w Wandei, w roku 1794, i 1795 był jenerałem inspektorem armii alpo-włoskiey, w roku 1796 został kommendantem domu weteranów, służył 51 lat, odbył 17 kampaniy, a dwarazy tak ciężko był ranny, że aż musiano ranne części odrzynać.

CIAŁO PRAWODAWCZE.

Dalszy ciąg proiektu Xięgi ustaw cywilnych.

Tytul II. Art. LXI. Każdy, ktokolwiek znaydzie dziecię nowo urodzone, będzie obowiązany oddadź ie urzędnikowi stanu cywilnego, tudzież okazać odzież i inne sprzęty wraz z dziecięciem znalezione, iako też donieść wszystkie okoliczności czasu i mieysca w którym znalezione było. Będzie uczyniony porządney opis wskazuiący pozorny wiek dziecięcia, iego płeć, imiona, które będą mu dane i władzę cywilną, którey oddane będzie: opis ten wciągniony zostanie w akta. LXII. Jeżeli dziecię urodzi się, w czasie podroży morskiey, akt urodzenia będzie zrobiony w przeciągu 24 godzin w przytomności oyca, ieżeli się ten znayduie, i 2ch świadków wybranych z pomiędzy officyerów okrętowych, a w ich niedostatku pomiędzy ludem okrętowym. Akt ten będzie zrobiony, ieżeli na statku narodowym, przez urzędnika administracyi marynarki, na statku zaś należącym do kupca lub prywatnego armatora, przez kapitana, samego Pana lub opiekuna statku, nadto będzie wciągniony w listę okrętową. LXIII. Gdy okręt przybędzie do portu, w którym ma bydź rozbroiony, lista okrętowa będzie złożona w kancelaryi tego portu; ta przesle autentyczny wypis aktów urodzenia dziecięcia do urzędnika cywilnego w mieyscu gdzie oyciec dziecięcia mieszka, lub matka ieżeli oyciec nie iest wiadomy; ten wypis ma bydź wciągniony zaraz w Xięgę mieyscową. LXIV. W przypadku gdyby okręt do obcego portu zawinął, urzędnicy administracyyni marynarki, kapitan, właściciel lub opiekuiący się, są obowiązani złożyć w ręce kommissarza związków handlowych, ieźli się tam znayduie, wypis autentyczny aktów urodzenia ná okręcie zrobionych. Kommissarz pośle ten wypis ministrowi marynarki, który zapewniwszy się o każdym z wspomnionych aktów, odeśle ich kopią urzędnikowi stanu cywilnego tego mieysca, w którym mieszka oyciec, lub gdy ten nie wiadomy matka dziecięcia, a ta kopia będzie wciągniona w Xięgę mieyscową. LXV. Akt uznania dziecięcia wciągniony zostanie w Xięgę, lub zapisany będzie na brzegu aktu urodzenia, ieżeli ten iest zrobiony.

Tytuł III. — *Akta małżeństwa.* — Art. LXVI. Przed uroczystością ślubną, urzędnik stanu cywilnego zrobi 2 ogłoszenia w przeciągu 10 dni, a to w dzień dekady, przed domem urzędu mieyscowego. Te ogłoszenia, i akt, który w tey mierze zrobiony będzie, wskazywać maią imiona, przezwiska, professyą i mieszkanie przyszłych małżonkow, ich urodzenie i lata, tudzież imiona przezwiska, professyą, i mieszkanie ich oyców i matek. Ten akt wymieni nadto dni, mieysca i godziny w których ogłoszenie nastąpiło; będzie wpisany w osobną Xięgę, którey kartki

będą liczbowane i która będzie podpisana, iako się mowiło w artykule. XLIV. i złożona na koncu każdego roku w archiwum trybunału okręgowego. LXVII. Wypis z aktu ogłoszenia będzie wywieszony na drzwiach domu urzędowego przez dni 10 w przeciągu między pierwszem i drugiem ogłoszeniem. Slub nie będzie mogł bydź zawarty aż we 3 dni po drugiem ogłoszeniu, nie rachuiąc w to dnia drugiego ogłoszenia. LXVIII. Jeżeliby ślub nie odprawił się potem przed upłynieniem roku, na ów czas nie będzie mogł bydź odprawiony aż po nastąpieniu nowych ogłoszeń w sposobie wyżey przepisanym. LXIX. Akta przeszkód do ślubu będą zapisane i podpisanie na oryginale i kopii, przez sprzeciwiających się osobiście lub upoważnionych pełnomocników; będą podpisane z kopiią pełnomocnictwa przy osobach stron lub w ich domu, w przytomności urzędnika stanu cywilnego, który originał swem podpisem stwierdzi. LXX. Urzędnik stanu cywilnego wymieni zaraz w krotkości zawady w Xiędze ogłoszeń; uczyni także wzmiankę na kraiu w pismu pomienionych zawad, o wyrokach ostatecznych zawieszaiących ślub lub znoszących zawady, które mu przesłane zostały. — LXXI. W przypadku zawady urzędnik stanu cywilnego nie będzie mógł odprawić ślubu pod karą zapłacenia 300 franków i wszystkich kosztów powrócenia, póki ta uchylona nie zostanie. LXXII. Jeżeli nie ma zawad, uczyni się o tem wzmianka w akcie ślubu, a jeżeli ogłoszenia były w kilku gromadach, na ten czas strony złożą dane sobie zapewnienia od urzędnika cywilnego każdey gromady, iako żadne nie zachodzą przeszkody. LXXIII. Urzędnik stanu cywilnego, każe sobie złożyć akt urodzenia każdego z nowożeńców. Gdyby który nie był w stanie go złożyć, może go zastąpić, zaświadczenie sędziego pokoiu tego mieysca, w którym się rodził, lub gdzie mieszka. LXXIV. Akt zaświadczenia zeznany będzie przez 7 świadków oboiey płci, krewnych lub nie, o imionach przezwizkach i t. d. nowożeńców, ich rodzicach ieźli są wiadomi, mieyscu, iieźli można czas urodzenia, i przyczyny nie możności mienia aktu urodzenia. Sędzia pokoiu i świadkowie podpiszą akt zaświadczenia, i gdyby który nie mógł lub nieumiał się podpisać uczyniona będzie o tem wzmianka.

(Reszta w następuiącym Nrze.)

Z Petersburga d. 18. (29) Grudnia.

Dnia onegdayszego w południe zdięto tuteyszy wielki most łyżwowy pomiędzy admiralicyą i Wasilowym Ostrowem leżący, co dla tuteyszych mieszkańców iest w każdym roku znakomitą epoką, ponieważ oznacza początek zimy, która tego roku nadzwyczay się późno zaczęła. Newa ieszcze nie stanęła; ale cała iest pokryta fryżem; zimno dochodzi do 8go stopnia ciepłomierza Reaumura.

D. 12 Grudnia iako w dzień uroczystości pierwszego rossyyskiego orderu S. Jędrzeia była wielka gala u dworu. Pomiędzy kawalerami orderu assystuiącemi Imperatorstwu na nabożeństwie w kaplicy dworskiey, znaydowali się także ministrowie szwedzki i neapolitański.

Dziś ambassador portugalski obchodzi rocznicę urodzin swoiey Królowey, i dał wielką ucztę wieczorem dla całey familii imperatorskiey.

Rządzca kancellaryi rękodzieł, i aktualny konsyliarz stanu Jartzow, dla podeszłego wieku i słabości zdrowia został na swoią prozbę od służby uwolniony. Na iego mieysce mianowany został rządzca Katarynenburgskich kopalni, akademik i górniczy 5tey klassy P. Herr-

mannn, z podwyższeniem oraz na górniczego 4tey klaſſy i pensyą roczną 3589 rubli.

W Kollegium związków zagranicznych został mianowany konſyliarzem ſtanu bywſzy konſyliarz kollegialny Alteſti.

Gubernator cywilny podolski jenerał maior Czeskin został wywyżſzony na aktualnego konſyliarza ſtanu.

Kommendant regimentu huzarów jenerał major Bołotnikow, został wykluczony. Będący dawniey w służbie würzburskiey półkownik Brendel wſzedł w służbę roſſyyską w randze maiora przy małoroſſyyskim grenadyerów regimencie. — Sekretarz mieyski przy gubernii eſtlandzkiey Lütkens, zoſtawſzy w tamteyſzey ſzkole główney doktorem prawa otrzymał tytuł konſyliarza.

Imperator na donieſienie kommiſſyi do przeyrzenia ſpraw kryminalnych wydał naſtępuiący ukaz: — " 1) Niebędący w służbie Atanazy Maśliński, który w r. 1797 do Narczynk do robót był posłany i ſzlachectwa pozbawiony, przez wzgląd na 4letnie niewolnicze prace, i ponieważ ogłoſzone d. 14 Kwietnia łaski rozciągaią ſię do iego pierwſzego wyſtępku, otrzyma wolność; 2) Bywſzy w Jakutsku tłumacz, a dawniey wykluczony porucznik Piotr Apłosow, odesłany na całe życie do robót w Narczynk, wolność ma odzyskać; 3) Grzegórz Tymofeiow odesłany do fabryk koronek do kraſnoiarskoy w Tobolsku, a potem do Narczynk, ma bydź na pierwſze mieyſce ſwey kary odesłany; 4) Reieſtrator kollegialny Wasil Kutenow na całe życie do Narczynk odesłany do robót, uwalnia się od nich, ale ta nie do śmierci zoſtanie; 5) Chłop z gubernii wołogdskiey Siemion Filisow odesłany do klaſztoru Sołowiedzkiego, przez wzgląd na ie 73 letni wiek otrzyma wolność, i może się w tym klaſztorze pozoſtać, ieżeli mu się podoba.

Z Berlina d. 2. Stycznia.

Negocyacye między tuteyſzym dworem i Xięciem Brunswik-Oels trwaią ieſzcze ciągle względem uwolnienia Xſtwa w Szląsku pruskim leżącego tegoż Xcia od lenności i przemienienia go na dobra dziedziczne. Xiążę offiaruie za odſtąpienie tego prawa płacić co rocznie pewną ſummę, i odſtąpić tego kraiu ſwemu wnukowi Xięciu Wilhelmowi Brunświckiemu, reſztę zaś życia chce w Berlinie przepędzić. Z reſztą dowodzi papierami, że Xięſtwo Oels było początkowo kraiem dziedzicznym.

Cała armia pruska otrzyma nowe mondury i bedzie inaczey urządzona. Fizylery, grenadyerowie i dragony otrzymaią iaſno niebieskie zwierzchnie ſuknie, białe kamizelki i ſpodnie; fizyliry zamiaſt kapeluſzów mieć będą czapki podobne do huſarskich, tylko niższe; grenadyerowie maią bydź od regimentów odłączeni i na brygady podzieleni. Szefowſtwa kompaniy będą inaczey urządzone; żołd wſzyſtkich urlopników póydzie na użytek królewskiego skarbu, a zato niżsi officyerowie będą brali o 5 talarów więcey miesięcznie.

Z Hagi d. 29. Grudnia.

Duński poseł hrabia Luckner wyiechał ſtąd za pozwoleniem ſwego rządu do dóbr ſwoich w Holſztynie aż do wioſny; półkownik Furſmann będzie tymczaſowo odbywał tu intereſſa duńskie.

Wczoray ogłoſzony został zakaz wywozu zboża z naſzey Rzepltey aż do oſtatniego Kwietnia 1802, a mianowicie pſzenicy, żyta i ięczmienia.

Za granicą zbudowane okręty i do batawskich obywateli należące, chociaż w naſzych portach uzbroione będą, otrzymały pozwolenie, tak iak pod czas woyny, pływania i handlowania do naſzych zachodnio-indyyskich oſad.

D. 20 t. m. w Buderich i innych miastach lewego brzegu Renu ogłoszono następuiące obwieszczenie: "Ponieważ miasta Buderich, Rheinberg i Crevelt ufortyfikowane, rowami i wałami otoczone zostaną, może przeto każdy, któryby sobie życzył wyciągać mury lub materyałów do budowy dostawiać, w oznaczonym czasie podawać swoie proiekta.,, Francuzi chcą w samem departamencie Rery 5 miast ufortyfikować.

Z powodu ciągle wielkiey wody całe okolice Gondy zalane zostały; grobel przy Nieuwkerken przerwaną także została; przez co więcey 1100 morgów gruntu zalanych zostało. Szczęściem, że przerwanie we dnie nastąpiło, ludzie mogli przynaymniey wynieść się i bydło swoie uratować.

Wypłynienie bresteńskiey flotty do St. Domingo, które bez zniesienia się z Anglią nie nastąpiło, uważaią tu iako znak prędkiego zawarcia ostatecznego pokoiu.

Z Bruxelli d. 25. Grudnia.

Na dniu wczorayszym przeieżdżał przez miasto nasze kuryer iadący z Kopenhagi do Paryża.

Zamierzone roboty w celu przywrocenia portowi w Antwerpii dawnieyszey świetności, w ten czas dopiero uskutecznione będą, gdy granice Skaldy przez powszechny pokoy ostatecznie zapewnione zostaną. Pewną iest rzeczą, iż kupcy hollenderscy prosili rządu batawskiego, aby na maiącym odprawiać się kongresie w Amiens usiłował przynaymniey ograniczyć i ścieśnić otworzenie Skaldy; lecz można zapewnić iż zamiar rządu francuzkiego iest nieodmiennym w tym względzie; dał nawet względem tego przed nieiakim czasem nowe zapewnienia. Co do portu Ostendy nieprzestaią zapewniać iż ogłoszony będzie za wolny dla wszystkich narodów.

Dowiaduiemy się z Hagi że obywatel Haltmann maiący zlecenie od rządu Batawskiego negocyowania względem własności Xcia Oranii w Hollandyi, pozostanie w Berlnie w charakterze ambasadora Rzpltey batawskiey. Komora celna postanowiona w departamencie Nethe na granicy Rzpltey batawskiey schwytała niedawno wielką liczbę towarow angielskich wszelkiego rodzaiu, które do naszych departamentów ukrycie chciano w prowadzić.

Z Medyolanu d. 21. Grudnia.

Baron Mull przybył do naszego miasta. Ma on polecone sobie od Cesarza Jmć Rzymskiego obrachowanie summ, które rząd nasz wydał na utrzymywanie szpitalów Austryackich.

Oczekuiemy tu w dniach tych przybycia iedney pułbrygady helweckiey; część iey iuż przybyła.

Na pamiątkę zgromadzenia cisalpińskiego w Lionie będzie wybitych 500 medallów.

Podług wiadomości od granic poweneckich, nowe woyska Austryackie, których tam spodziewano się z Niemczech, tak dla powiększenia siły zbroyny w tym kraiu, iako też zastąpienia dawniey tam stoiącego woyska, iuż poczęści nadeszły. Pomimo tego, przydaie iedna z naszych gazet, naylepsza i nayszczersza przyiaźń trwa ciągle między Francuzami i Austryakami; świeżo nawet pozwolili francuzi aby wielu chorych Austryackich umieszczono w szpitalu cisalpinskim w Weronie.

Dwadzieścia trzy przepyszne konie które prowadzą z Hiszpanii, przybyły iuż do Bononii. Powszechnie mniemaią, że konie te dla Króla Etruryi są przeznaczone.

Dowiaduiemy się z Neapolu, że dwie fregaty francuzkie wyszłe z Ankony przybyły do Tarente, skąd przewozić będą część woysk francuzkich znayduiących się w krolestwie Neapolitanskim.

D O D A T E K

D O Nru. 5.

GAZETY KRAKOWSKIEY.

W NIEDZIELĘ DNIA 17 STYCZNIA 1802

Wiadomość tycząca się nauk.

Wyszło tu na publiczność dzieło nieśmiertelnego autora "Podroży Anacharsisa do Grecyi„ w francuzkiem ięzyku, X. Barthelemi pod tytułem: — "Voyage en Italie. „ podług iego listów originalnych do hrabiego Caylus pisanych. Dziennik paryzki czyniąc krótki rozbiór tego dzieła, wyraża:

"Szczęśliwi uczeni, którzy obce zwiedzaią kraie: wszystko iest dla nich źrzódłem rozkoszy! znayduią oni z pożytkiem i nauką połaczone ukontentowanie, tam gdzie inni czczych i utrudzaiących doznawali tylko roztargnień. Porównaymy listy Barthelemiego z listami tych płytkich wedrowników, których czałami tylko niektóre przywodzą się wyrazy, niewspominaiąc bynaymniey o napisanych przez nich dziełach. — Bo cóżby oni powiedzieć potrafili! O to nic a nic. — Ale ón ieżeli iest w Rzymie, odzywa się z okrzykiem: Rzym zmienił wszystkie moie wrażenia, iestem w omamieniu.... Przepędziłem dwie godziny w kapitolium.... Wystaw sobie obszerne pokoie, nie mówię przyozdobione, ale napełnione i prawie napchane statuami i starożytnościami wszelkiego rodzaiu. — Gabinet równie wielki iak iest gabinet medalów zastawiony popiersiami filozofów, drugi popiersiami cesarzów; rozliczne galerye, ganki i schody, gdzie niewidać iak tylko wielkie posągi, wspaniałe napisy, i kosztowne płaskorzeźby; dzieie konsulów, dawny plan Rzymu z Mozaiki, statuy kolosalne egipskie z bazaltu lub czerwonego kamienia: cóż daley mówić? znaleść tu można odwieczny Egipt, starożytne Ateny i dawny Rzym. Potym następuią medale, napisy, rznięte kamienie, dawne malowania, znalezione w Pompeianum, które zaginęło właśnie w iednym czasie, co i Herkulanum, biblioteki, pierścienie z starożytnego złota, i odwiedziny Antiquariuszów. — Xiądz Barthelemi, znalazł czas widzieć wszystko, słyszeć wszystko, i robić wszystko. Jeżeli proponował do akademii kardynała Passionei, na zastąpienie mieysca kardynała Kwirini, nic nieopuścił co do iego pochwały; iego wiadomości we wszelkich rodzaiach literatury, iego korre-

spondencye ze wfzyftkiemi uczonemi w Europie, iego ftaranie dla pomnożenia kunfztownych ftarożytności w kapitolium, iego zbioru rozlicznych dawnych napisów, który ma wkrótce wyyść z druku, iego charakteru ftałego i uczciwego, iego wysokiey nauki; nakoniec dodaie żartobliwie; chcecie coś, coby go mocniey wyobrażało: " Oto fpoił nas wczoray wyśmienitym winem, które iedynie przeznaczył dla ludzi kochaiących się w naukach, a których ciekawość do tego barbarzyńskiego sprowadza kraiu. „ Potym mówi znowu o medalach; wfzędzie ich wyfzukuie. — " Wzrufzyłem Rzym i całe Włochy moiemi liftami i moiemi intrygami. „ — Wfpiera mnie moia powinność i mocnieyfza nadto wfzyftko namiętność. Co za ftaranność, co za gorliwość! — Barthelemi ieft wfzędzie. — Każe ryfować monumenta, płaskorzeźby, ułomki ftatuów; iego teki coraz bardziey się napełniaią; skupuie obrazy, zrobił plan kościoła Serapisa znalezionego w Puzzoli; widział Papieża; napisał długi lift pełen dowcipu, nauki i żywości o ftarożytnościach znalezionych w Herkulanum i iego okolicach, przepędzał dni całe w iednym pokoiu w pałacu Farneziufzów, napełnionym napisami, ftatuami i buftami, które otaczaią ftrafzliwego byka. — " Z tamtąd to napisał do Pana de Caylus. — Jeftem sam zamknięty na zamek; używam, panuię, iednakowoż mi cię żal, bo to ieft nie odzowną prawdą, że fzczeście ieft zawfze połączone z iakowąś goryczą. „ — Ci uczeni są zawfze tak dobrzy, tak przyiemni, iak literaci bywaią częftokroć nienawiftnemi. Niepochodziłożby to przypadkiem od tego, że w naukach trzeba fzczebłami poftępować, w literaturze zaś czynić wiele hałasu? Należyż powątpiewać o pokoiu pomiedzy literatami, aż póki wfzyfcy nie zoftaną uczonemi? A w tenczas w cóż się obrócą poeci z liceum, mówcy w towarzyftwach, podchlebcy z fwym ięczącym głosem, wielcy ludzie nafzych maleńkich fpółeczeńftw, madrygały, piosneczki, romanse, kalendarze, megalanthropogenesie, i słodka rozkofz śmiania się dla śmiania, iak mówi Rabelais. — Nieftety śmiech miał niegdyś przymilenia, teraz mu tylko zęby pozoftały. — Staraymy się powrócić do ftarożytnego śmiechu, uczeni go zachowali — czytay co Barthelemi powiedział o prałacie Baiardi, i iego hiftoryą o Don Nicolo Ciampinelli, który chciał się z nim bić aż do upadłego, nazywaiąc go zawfze Signor Abbate. — Nic nie ieft interefsownieyfzego, iak ten nie przymufzony choć nagły fpadek od rzeczy poważnych i nauczaiących do wyobrażeń letkich, pełnych wesołości i czucia. — Ta miefzanina, która nie ieft tak łatwą, ieft właściwą ozdobą ftylu liftowego; zawfze wesoły, zasmuciłby; zawfze poważny przeftałby bydź nauczaiącym, bo pretensya nifzczyła by to, co ieft interefuiącym, a affektacya ftałaby się skrupułem — sama fzczegulnie przyiemna nauka pomyslny skutek zareczyć może. — Lifty Barthelemiego wyftawiaia nam model tey to uymuiacey fztuki; ćwiczenia rozumu, słuchaiąc we wfzyftkim serca, uczenia bawiąc się i podobania sie przyiaciołom, bez znudzenia nikogo.

Xiądz Barthelemi urodził się roku 1716. W roku 1747 przyięty do akademii napisów. W roku 1753 zoftał dozorcą medalów, a w 1755 wyiechał do Włoch.

DONIESIENIA.

Do powszechney podaie się wiadomości, że, Po 1sze licytacya propinacyi mieyskiey w Jendrzeiowie, to iest: prawa robienia szynkowania tam piwa, gorzałki i miodu 22go Stycznia 1802 o 9 godzinie z rana w mieście Jendrzeiowie publicznie odprawiać. Po 2gie Termin tey dzierżawy 1go Lutego 1802 zaczynać, a ostatniego Października 1803 kończyć się będzie. Po 3cie Ze chęć dzierżawienia m licy. stanąć powinni z zakładem 47 ryn. 28 1/2 kr. to iest 10tą część ceny fiskalney za dziewięcio miesięczną arendę 474 ryń: 45 kr. wynoszącey, który to zakład do rąk licytayyney kommissyi złożyć maią. Po 4te Ze warunki dzierżawne na terminie licytacyynym publicznie ogłoszone i obiaśnione zostaną. Konskie dnia 26 Grudnia 1801.

Z C. K. Urzędu cyrkularnego
Karol hrabia de Bukowski, kon. guber. i star. cyr.

Magistrat C. K. Stołecznego Miasta Krakowa podaie do wiadomości, iż rzeczy ruchome po śmierci Franciszka Löfler pozostałe, iakoto, srebro, cyna, żelazo, miedź, stolarszczyzna, suknie, bielizna, szkło i tym podobne przez publiczną licytacyą dnia 27 Stycznia roku 1802 o godzinie 9 z rana, zaś po południu o godzinie 3 na drugim piętrze pod Nrem 626 w ulicy S. Mikołaia stoiącey więcey daiącemu za gotowe pieniądze sprzedane będą. Wszyscy zatym maiący chęć kupienia takowych rzeczy na pomienionym terminie i mieyscu znaydować się maią.

W Krakowie dnia 9 Stycznia 1802.

J. Gellinek
W. Bartsch.
Łodzinski.

Z Rady magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Sob. Kawski.

Magistrat C. K. Miasta Stołecznego Krakowa niniejszym Edyktem wszystkim komu o tym wiedzieć należy, podaie do publiczney wiadomości, iż pierwsza połowa kamienicy sukcessorow niegdy Sebastyana Zakulskiego dziedziczney, tu w Krakowie pod Nrem 38 w ulicy Grodzkiey stoiącey, zł. ryń. 2230 kr. 22 1/2 urzędownie oszacowana, z dwoch piąter, to iest dołu, i drugiego piętra pierwszey piwnicy pod izbą tylną będącey, i połowy strychu składaiąca się, przez publiczną licytacya dnia 10 Lutego roku 1802 o godzinie 10 z rana więcey daiącemu w tuteyszym magistracie za gotowe pieniądze sprzedawana będzie.

Ktoby sobie zatem takowey połowy kamienicy nabydź życzył, ma się na mieyscu i czasie wyżey wyznaczonym znaydować. Dan w Krakowie d. 9 Grudnia 1081.

J. Gellinek.
W. Bartsch.
Krzyżanowski.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.
Kozłowski.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym Edyktem wszystkim do publiczney podaie wiadomości, że druga połowa kamienicy tu w Krakowie pod Nrem 38 w ulicy Grodzkiey stoiącey, P. Maryanny z pierwszego małżenstwa Zakulski, teraźnieyszey Michalczewski dziedziczney, urzędownie zł. ryń 2239 kr. 22 1/2 oszacowana, to iest pierwsze i 3cie piętro całe, dwie małe piwniczki pod sienią, i sklepem znayduiące się i połowa poddasza, na ulicę Grodzką wychodzącego, przez publiczną licytacya dnia 10 Lutego 1802 roku o godzinie 10 przed południem w tuteyszym magistracie pod następuiącemi warunkami: 1mo Iż każdy maiący licytować, przed zaczynaniem się licytacyą zakład to iest 10tą część całkowitey wartości rzeczoney połowy kamienicy kommissyi do dzieła licytacyi delegowaney, tudzież 2do Resztuiącą wartość z całkowitey ceny przez licytacya ofiarowaney wynikaiącą, odtrąciwszy szczególnie summy kapitalne wyderkaffowe, na teyże kamienicy zapisane, od dnia do licytacyi przeznaczonego, w przeciągu dni 14 do depozytu tuteyszego magistratu pod surowością prawa złożyć obowiązanym będzie, więcey daiącemu sprzedana zostanie. Wszyscy zatym maiący chęć wspomnioney połowy kamienicy nabycia, na mieyscu, i czasie dopiero wyznaczonym, znaydować się maią. Dan w Krakowie d. 9 Grudnia 1801.

Gellinek.
Bartsch.
Łodzinski.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Stołecznego Krakowa.
Hohn.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Gallicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem Ur. Janowi Steckiemu że Ur. Antoni i Maryanna Buczyńscy małżonkowie u sądow tych w sprawie zapłacenia 1500 zł. pol. c. s. c. żałobę na niego podali i o pomoc sądu, że sprawiedliwość wymaga doprasza

się. Gdy zaś sądy te, nie maiąc wiadomości, gdzie on zostaie, lub czy wcale w C. K. kraiach dziedzicznych znayduie się, temu patrona tuteyszego Ratynskiego z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły; z ktorym procefs ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się, i ukończony zostanie, on przeto Edyktem niniey∫zym tym końcem upomina się, ażeby wczasie przyzwoitym to iest w 90 dniach excypował, i albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego patrona obrał, tego sądom tym wymienił, i podług przepisu tych środkow prawa używał, ktore do obrony swey sprawy za nayskutecznieysze osądzi, gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniedbania wynikaiącą, podług opiewu C. K. praw samby sobie przypisać był winien. Dan w Lublinie dnia 4 Listopada 1801.

Wydzga.
Friedenthal.
Munih. Z Rady C. K. Sądow Szlach. Lubelskich Gall. Zachod.
Sahaneck

Licytacya rzeczy ruchomych po niegdy Antonim Mirkiewiczu pozostałych, iako to: sukien męskich polskich, bielizny, futer, cyny, farfur, szkła, strzelby, żelastwa, obrazow, i innych, z mocy dekretu w Prześwietnym C. K. sądzie szlacheckim Krakowskim n stąpionego, na dniu 20 Stycznia roku 1802 o godzinie 9 z rana, w Krakowie przed nową bramą w kamienicy pod Numerem 670 stoiącey odprawiać się będzie. *Augustyn Korytowski Komornik Krakowski.*

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem JW. Jwć Xiedzu Biskupowi Delkońskiemu Michałowi Możewskiemu, że Ur. Jan Zaborowski u sądow tych w sprawie pozwolenia exekucyi do dobr Kałuszyna w summie 300 czer. zł. c. s. c. żałobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się. Gdy zaś sądy te niemaiąc wiadomości gdzie on zostaie lub czy wcale w C. K. kraiach dziedzicznych znayduie się ie nu patrona tuteyszego Reynbergera z iego szkodą i iego kosztem zastępca postanowiły z ktorym procefs ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukończony zostanie; on przeto Edyktem niniey∫zym tym końcem upomina się, aby wczasie przyzwoitym to iest d. 5go Lutego 1802 o godzinie 9tey z rana sam się stawił, albo ieżeli ma iakie prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego patrona obrał, tego sądom tym wymienił, i podług przepisu tych środkow prawa używał, ktore do obrony swey sprawy za nayskutecznieysze osądzi, gdyż inaczey wszelką niegodność z zaniedbania wynikaiącą podług opiewu C. K. praw samby sobie przypisać był winien.

Dan w Lublinie dnia 4 Listopada 1801.

Wydzga.
Purtscher.
Friedenthal. Z Rady C.K. Sądow Szlach. Lubel. Galicyi Zachod.
Sahaneck

Dnia 28 Stycznia 1802 roku będą w C. K. Radłowskiey prefekturze urzędowney kancellaryi około godziny 10ty przed południem 40 sztuk podolskich paśnych wołow i 10 sztuk tuteyszego kraiowego bydła więcey daiącemu zaraz za gotową zapłatę z tym ieszcze przed licytacyą złożyć maiącym vadinm, ktore iednak owemu więcey daiącemu pozostałemu zaraz po licytacyi ku złożyć maiącey kupna kwocie przyłączone zostaną sprzedane.

Tegoż kupna ochotę maiący niechay się na wyżey naznaczonym dniu i miesiącu w Radłowskiey kancellaryi urzędowney znayduią; gdzie każdy kupiec o kondycyach dowiedzieć się może.

W Radłowie dnia 28 Grudnia 1801. *Framz Prefekt.*

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa, publiczność niniey∫zym Edyktem uwiadomia, iż na żądanie pozostałey wdowy Tekli Grobłowy i współopiekuna Franciszka Bugayskiego, pertraktacya maiątku po śmierci Antoniego Grobla pozostałego, dnia 23 Stycznia 1802 o godzinie 10 z rana tu w Ratuszu Krakowskim odbywać się będzie.

Wszyscy więc ktorzyby do rzeczoney mafsy czyli prawem nastepstwa czyli też długu iakowe pretensye mieli, takowe na naznaczonem mieyscu i czasie przed delegowaną do tego kommifsyą okazać i udowodnić maią; gdyż inaczey słuchanemi niebędą, i pretensye ich za przepadłe ogłoszone zostaną. Dan d. 21 Grudnia 1801.

J. Gellinek.
W. Bartsch.
Krzyżanowski. Z Rady Magistratu C. K. Stołecz. Miasta Krakowa.
Seb. Kausk i.

Stosownie do naywyższey uchwały ma bydź skarbowe Skorowe w Krakowie od 15go Lutego 1802 aż do tego samego dnia 1803 na rok cały podług dotychczasowych warunkow dzierżawnych przez publiczną licytacyą w arędę puszczone, tym końcem licytacya na 25 t. m. postanowiono, a za cenę fiskalną teraźnieysza summa arendowna rocznie 20,053 ryn. wynosząca przyięta została.

Chęć dzierżawienia maiący powinni zatym na terminie wzmiankowanym o 9 godzinie z rana w tuteyszey kancelaryi cyrkularney stanąć. Z. C. K. Urzędu cyrkularnego. Dnia 5. Stycznia.
Luzan.